

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.21.704/2016/7.

A tanács tagjai:

Dr. Baka András a tanács elnöke
Böszörményiné dr. Kovács Katalin előadó bíró
Dr. Pataki Árpád bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

SBGK Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Lukácsi Péter ügyvéd)

Az alperesek:

I.-II. rendű

Az alperesek képviselője:

Zettwitz és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Zettwitz Gabriella ügyvéd) I. rendűért

Sár és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sár Csaba ügyvéd) II. rendűért

A per tárgya:

szerzői jogsértés megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.016/2016/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 28.P.24.616/2014/31.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesek részére személyenként 127.000 (százhuszonhétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 436.900 (négy százharminchatezer-kilenc száz) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes ügyvezetője, .. grafikus szóban megállapodott a .. Zenekar megbízásából eljáró című CD lemeznek, borítójának, ismertető füzetének és plakátjának grafikája elkészítéséről, amelyért a zenekar 150.000 forint+ áfa díjazást fizetett ki. 2011 végéig a lemezt 19.200 példányban adták ki.
- [2] A II. rendű alperes felkérte a felperest a „..” című CD borítótervének elkészítésére, azonban az elkészített tervet a zenekar nem fogadta el.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek megsértették többszörözéshez, terjesztéshez fűződő szerzői jogát. A jogsértés miatt az alperesek további jogsértéstől való eltiltását kérte. Emellett elsődlegesen 3.640.000 forint + áfa, másodlagosan 1.679.687 forint + áfa, harmadlagosan 1.025.000 forint + áfa szerzői jogdíj és késedelmi kamatai egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket.

A „..” CD borítótervének elkészítése miatt 80.000 forint + áfa és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni a II. rendű alperest.

- [4] Az I. és II. rendű alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes azzal a magatartásával, hogy a .. Zenekar „..” című lemezének borítóján, annak belső részén és a CD korongon .. által tervezett grafikát 2000 db példányon túlmenően terjesztette, megsértette a felperesnek a mű többszörözéséhez, terjesztéséhez fűződő szerzői jogát.

Megállapította továbbá a bíróság, hogy az I. rendű alperes azáltal, hogy .. fenti grafikáját tartalmazó plakátot sokszorozta és 500 példány felett terjesztette, a felperesnek a mű sokszorozásához, terjesztéséhez fűződő szerzői jogát megsértette.

Az elsőfokú bíróság eltiltotta az I. rendű alperest attól, hogy a fenti grafikát CD borítón, CD korongon, plakáton, ismertető füzetben újranyomtassa vagy ilyet újonnan forgalomba hozzon. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

- [6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta és kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 150.000 forintot és ennek 2010. január 1. napjától járó késedelmi kamatát. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [7] Az ítélet tábla határozata indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értékelte kereset leszállításnak a felperes 2015. szeptember 21-i beadványát, mindemellett az elsőfokú bíróság elbírált a keresetet érdemben és az igényt elutasította. Az ítélet tábla rámutatott, hogy a borító tervezési folyamata már a kezdeti stádiumban megakadt, a grafikai terv átdolgozására nem került sor, az Szjt. 49. § (4) bekezdése nem volt alkalmazható, a tervezőt az elkészített vázlat vonatkozásában még mérsékelt összegű díjazás sem illette meg.
- [8] Az „...” című lemez borítója internetes hozzáféréseinek biztosítása tekintetében megállapította, hogy a .. domain bejegyzett jogosultja nem az I. rendű alperes, az pedig, hogy az I. rendű alperes az oldal szerkesztője, önmagában nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a grafikát ő tette hozzáférhetővé. A .. domain jogosultja nem a II. rendű alperes, hanem a .. A II. rendű alperes közzétételben játszott szerepére vonatkozó állítását a felperes nem tudta bizonyítani kétséget kizáróan.
- [9] Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben az ítélet tábla kifejtette, hogy a jogerősen megállapított jogsértéssel arányban álló felhasználási díj mértékének meghatározásához elegendő adat állt rendelkezésre a perben, az alperesek a becsatolt lemezkiadói nyilatkozatokkal bizonyították, hogy a zenekar által megfizetett egyösszegű átalány jogdíj megfelelt az iparági gyakorlatnak. Nem vitásan a CD 2011. év végéig 19.200 példányban került kiadásra. Az arányos díj megállapításakor figyelemmel volt arra a másodfokú bíróság, hogy a felek nem átmeneti, hanem végleges borítónak szánták a felperes grafikáját, emellett az igazolt lemezkiadói gyakorlatnak is az egyösszegű, a jogdíjat is magában foglaló tervezési díj felel meg. A felperes által realizált jogdíj magában foglalta a tervezés és a felhasználás ellenértékét, a további példányszámmal összefüggő felhasználás ellenértékének megállapítása során ezért a tervezés díja már figyelmen kívül hagyható. Mérlegeléssel, a megállapított jogsértéssel és az igazolt felhasználással a CD borítón, a CD lemezen és az ismertető füzetben való felhasználás tekintetében további 150.000 forint összegű szerzői jogdíjat látott arányban állónak, ami arányosnak tekinthető a HUNGART díjszámítási elvei alapján is.
- [10] Az ítélet tábla az 500 példányszámot meghaladó plakát felhasználása után többlethasználati díjat nem állapított meg, mivel a példányszám nagyságára a perben adat nem állt rendelkezésre.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak megállapítását kérte, hogy a II. rendű alperes az „...” című lemezének borítóján, annak belső részén és a CD korongon .. által tervezett grafikát 2000 példányon felül többszörözte, többszörözésre, terjesztésre megrendelést adott és azzal, hogy ezt a grafikát tartalmazó plakátot sokszorozta, 500 példányon felül terjesztette, erre megrendelést adott, a mű sokszorosításához, terjesztéséhez fűződő jogát megsértette. Kérte annak megállapítását, hogy az alperesek azzal, hogy a grafikát lehívásra hozzáférhetővé tették, megsértették a nyilvánossághoz való közvetítéshez való jogát. Kérte az alperesek további jogsértéstől való eltiltását.
- A jogdíj, illetve a gazdagodás visszatérítése tekintetében elsődleges kérelme az volt, hogy a CD grafikájának, valamint a plakátnak a szerzői jogdíját 3.440.000 forint + áfa összegben kérte megállapítani és ennek egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket, középarányos késedelmi kamatával együtt.
- Másodlagosan a HUNGART díjszabása alapján előterjesztett számítás alapján az alpereseket egyetemleges 1.679.687 forint + áfa jogdíj, valamint középarányos késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni.
- Harmadlagosan .. szakértői véleménye alapján az alpereseket egyetemleges 1.025.000 forint + áfa jogdíj és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni.
- Negyedlegesen a HUNGART díjszabása alapján előterjesztett számítást figyelembe véve a 100%-os pótdíj levonásával 1.205.000 forint + áfa összegű jogdíj és késedelmi kamata megfizetésére kérte az alpereseket kötelezni.
- [12] A „...” borítóterv vonatkozásában a II. rendű alperest 80.000 forint + áfa és középarányos késedelmi kamata megfizetésében kérte marasztalni. A perköltség tekintetében kérte a II. rendű alperes számára megítélt összegszerűség mérséklését.
- [13] Másodlagosan a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben kérte az első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását.
- [14] Az „...” CD koronggal kapcsolatban tervezett grafika lehívásra hozzáférhetővé tétele vonatkozásában előadta, hogy a .. domain használója egy, a .. cégcsoporthoz kapcsolódó jogi személy. A weboldal impresszumában szereplő adatok alapján a weboldalt az I. rendű alperes működteti, így az I. rendű alperes azzal, hogy lehetővé tette a grafika oldalon történő elérhetőségét, megsértette a felperes nyilvánosság számára hozzáférhetővé tételhez fűződő jogát. Tévesnek tartotta azt a következtetést, hogy az a tény, miszerint az I. rendű alperes az oldal szerkesztője, önmagában nem alkalmas annak bizonyítására, hogy ő tette a grafikát hozzáférhetővé, ugyanis a szerkesztői feladat a tartalom szolgáltatása, az pedig nem vitás, hogy a felperes által állított

jogsértő tartalom megjelenik a honlapon. Szükségszerű, hogy az I. rendű alperes adja az állományokat a webes üzemeltetőknek a grafikai anyag, a CD és a plakát letöltésének lehetővé tételéhez. Álláspontja szerint tehát az a döntő szempont, hogy kitől származik a kérdéses tartalom, nem az, hogy a domain név kinek a nevében van. Mindezek alapján a jogerős ítélet sérti az Szjt. 17. §-át.

- [15] Az I. rendű alperes által megvalósított többlet-felhasználási cselekmények esetében az 500 plakát feletti többszörözés körében vitatta azt, hogy a mértékre nem állt adat rendelkezésre a perben. A jogerős ítélet ezért sérti az Szjt. 17. §-át, a Pp. 163. és 164. §-ait, valamint a Pp. 253. § (3) bekezdésében foglaltakat. Hivatkozott arra, hogy fellebbezés hiányában jogerős az elsőfokú ítélet megállapítása, miszerint az 500 példányszámot meghaladó felhasználás megvalósult az I. rendű alperes részéről.
- [16] A jogerős ítélet az Szjt. 17. §-át megsértve állapította meg, hogy a II. rendű alperes nem valósított meg felhasználási cselekményt. A II. rendű alpereshez fűződő .. weboldalon hozzáférhető a grafikai mű, a képet nyilvánvalóan a zenekart képviselő II. rendű alperes hozzájárulásával helyezték el, így hozzájárult ahhoz, hogy a nyilvánosság számára a szerzői mű hozzáférhetővé legyen, amely sérti a felperes jogát, hogy a művét a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegye vagy erre engedélyt adjon. Nem a domain jogosultja tudja megvalósítani a perbeli grafika internetes hozzáférhetővé tételét, így nyilvánvaló, hogy a grafikai anyag, a CD és a plakát letöltésének lehetővé tételéhez szükségszerűen a II. rendű alperesnek kellett átadni az állományokat a webes üzemeltetőknek, amely tény a jogsértést önmagában megalapozza. A II. rendű alperes azáltal, hogy az I. rendű alperesre ruházta a perbeli grafika többszörözésének és terjesztésének jogát úgy, hogy ő nem rendelkezett jogosultsággal és lehetővé tette, hogy az I. rendű alperes a perbeli grafikai művet korlátlanul többszörözze, terjessze, megsértette a felperes többszörözéshez, terjesztéshez való jogát, valamint azt a jogát, hogy ezekre a felhasználásokra engedélyt adjon.
- [17] A gazdagodás visszatérítése iránti igény tekintetében fenntartotta a fellebbezésében előadottakat azzal, hogy már az 1000 példány felett is jogellenes volt a felhasználás. Álláspontja szerint a perbeli bizonyítékokból nem vonható le az a következtetés, hogy korlátlan felhasználási szerződést kötöttek a felek. A másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperesnek gazdagodás visszatérítése címén alapos az anyagi követelése, azonban csupán 150.000 forint összeget látott arányban állónak a jogellenes felhasználásért. A másodfokú ítélet emiatt az Szjt. 16. § (4)-(5) bekezdésébe, a Pp. 163-164. §-ába és a 221. §-ába ütközik. A megítélt összeg nem áll arányban a megvalósult felhasználással, annál magasabb összegre jogosult a felperes. A jogerős ítélet indokolása ellentmondásos és megalapozatlan. Téves és iratellenes a megállapítás, miszerint a 150.000 forint díjszabás arányos a HUNGART díjszabás elvei szerint is. Az okszerű mérlegelés és a

formállogika szabályaiba ütközik az, hogy 2000 példányig reálisnak tartotta a másodfokú bíróság a 150.000 forint összegű jogdíjat, majd a többlet 17.200 példányra is ugyanúgy 150.000 forintot ítélt reálisnak. Amennyiben az eredeti 150.000 forint fele tekinthető felhasználási díjnak, fele pedig vállalkozási díj, megállapítható, hogy a 2000 példány erejéig a felhasználási díj 75.000 forint. A fennmaradó 17.200 példányra az arányos felhasználási díj $75.000 \times 8,5 = 637.500$ forint. Ez önmagában mutatja az önellentmondó, alaptalan és okszerűtlen mérlegelést. Az okszerű mérlegeléssel ellentétesnek és iratellenesnek tartotta azt a megállapítást, hogy az alperesek a becsatolt lemezkiadói nyilatkozattal bizonyították: a zenekar által megfizetett díj egyösszegű átalánydíjként az iparági gyakorlatnak megfelelt. Iratellenesen fogadta el a másodfokú bíróság az alperes által becsatolt iratokat az iparági gyakorlat bizonyítására. Ez egyébként nem bizonyított, másrészt pedig nem releváns. Hivatkozott arra, hogy jelen esetben nem a hanglez kiadó, hanem maga a zenekar bízta meg a felperest a borító megtervezésével. Az alperes által felkért intézmények saját, az intézménnyel munkaviszonyi kapcsolatban rendelkező grafikusokat foglalkoztatnak havi fix fizetéssel, akik az intézmény eszközparkját használják a tervezés során. Jelen esetben azonban a felkérés egy kiadótól érkezett, a felperes pedig független művészként végezte el a munkát. Az Szjt. szabad tervezői árról, díjszabályról beszél, amelynek arányban kell lennie a teljesítménnyel, tervezői kvalitással és az üzleti sikerrel. A .. ügyvezetőjének nyilatkozata tévedésen alapul érvelése szerint, mert összesen egy borítóról szól, míg a felperes egy komplett CD tervet készített. Utalt arra, hogy a Magyar Grafikai Stúdiók Egyesülete és a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének ajánlott díjszabásai nettó minimális tervezői díjakat jelölnek, így ezektől felfelé akár többszörös eltérés is megengedett. A .. ügyvezetőjének nyilatkozata az I. rendű alperes ügyvezetőjétől származik, ezért az a fél saját előadása bizonyítékként nem használható fel a perben.

- [18] Kifogásolta, hogy a másodfokú ítélet nem vette figyelembe és indokolásában meg sem említette a felperes által becsatolt számításokat és annak mellőzése indokát sem adta. Részletesen összefoglalta a felülvizsgálati kérelmében az eljárás során előadott számításokat.
- [19] A HUNGART díjszabással kapcsolatban, álláspontja szerint a jogerős ítélet téves. Eszerint is a 609.943,75 forint járna a felperesnek, tehát a megállapított díj nem áll arányban a HUNGART díjszabással. Az alperesek részére megítélt munkadíjat eltúlzottnak tartotta, nem áll arányban a pernyertesség-pervesztesség arányával.
- [20] A „..” CD-vel kapcsolatban a felperes előadta, hogy a zenekar által kért borítótervet elkészítette, a szerződés tárgya tehát nem vitás, az sem, hogy a borítóterv elkészült. A vállalkozási szerződés érvényes létrejöttéhez nem szükséges az írásbeli forma, az elfogadás hiányára visszavezethetően szerzői jogi felhasználásra azonban nem került sor. A felek között az ellenszolgáltatás

tekintetében nem volt egyértelmű megállapodás, azonban ez a szerződés érvényes létrejöttét nem érinti. A joggyakorlat értelmében arányos, reális piaci árat fogadtak el a felek hallgatólagosan. Hivatkozott e körben a BH 1995/107., valamint a BH 1996/584. számú döntésre. Utalt arra is, hogy a szerződéseket tartalmuk szerint kell elbírálni, ez a szerződés vállalkozási szerződés, de az Szjt. 49. §-a szerint a jövőben megalkotandó műre vonatkozó felhasználási szerződésnek is lehet minősíteni. Ennek szükségszerű eleme a vállalkozási elem, mivel a mű elkészítése vállalkozási jellegű tevékenység. Tény, hogy nem készült végleges, az alperes által is elfogadott borítóterv, de ez az Szjt. 49. §-a, valamint a régi Ptk. 395. §-a alapján nem érinti a felperes díjazás iránti igényét. Az alperesek soha nem jelezték, hogy az igényelt összeg eltúlzott, illetve aránytalan lenne. Arra is utalt, hogy a II. rendű alperes nem bizonyította: két hónapon belül jelezte a felperesnek, hogy a borítótervet nem fogadja el. Visszautasította azt az alperesi állítást, hogy a felperes megtagadta volna a borító kijavítását.

- [21] Az I.-II. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték, mert álláspontjuk szerint a felülvizsgálati kérelem nem tartalmazott a Pp. 275. § (4) és (5) bekezdésének alkalmazására alapot adó indokot, a jogerős ítélet a jogszabályoknak megfelelő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [22] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.
- [23] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdésének megfelelően csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül, így nem érintette az I. rendű alperest 150.000 forintra és kamataira kötelező ítéleti rendelkezést.
- [24] A felülvizsgálati eljárás rendkívüli jogorvoslati jellegéből következően a Pp. 272. § (2) bekezdésének megfelelően a Kúria a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát kizárólag a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértés és annak előadott indokai alapján ítélt meg.
- [25] A felülvizsgálati kérelem az „...” című CD grafikájának lehívásra közzététele tekintetében az Szjt. 17. §-a megsértését állította. E rendelkezés a felhasználás módjait sorolja fel példálódzó módon. Nem vitásan a hozzáférhetővé tétel is a felhasználás egyik módja. Ezzel kapcsolatban a jogerős ítélet álláspontja az volt, hogy az alperesek ezért a magatartásért nem tartoznak felelősséggel, mert nem jogosultjai az érintett domainelemek, így nem tekinthetők a domainelemek használatáért, a weboldalak üzemeltetéséért felelős személyeknek, és a felperes nem bizonyította, hogy a hozzáférhetővé tételt az alperesek valószínűsítették meg. Ezzel az ítéleti megállapítással kapcsolatban a felperes olyan jogszabályhelyet nem

jelölt meg, amely a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát alátámasztaná. A Kúria osztotta az ítéltábla jogi érvelését, miszerint a felperesnek e jogsértés megállapításához többlettényállást kellett volna bizonyítania a perben. Miután ez nem történt meg, a másodfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperesek nem sértették meg a felperesnek a grafika többszörözéséhez, terjesztéshez való jogát, illetve azt a jogát, hogy ezekre a felhasználásokra engedélyt adjon.

[26] A plakátok 500 példányszám feletti felhasználása vonatkozásában a bizonyítási kötelezettség a felperest terhelte. Miután ezzel kapcsolatos követelését, a ténylegesen felhasznált plakátok számát nem igazolta, a jogerős ítélet nem sérti sem a Pp. 163.-164. §-át, sem az Szjt. 17. §-át. Nem ütközik a jogerős ítélet e körben a Pp. 253. § (3) bekezdésébe, mivel az ítéltábla határozata a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta el ezt az igényt.

[27] A gazdagodás megtérítése iránti igény elbírálásánál a Kúria a következőket állapította meg.

Az ítéltábla a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítási eljárás anyaga alapján helyesen, a bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő mérlegelésével állapította meg a tényállást, amelyre alapított határozatát a Pp. 221. § (1) bekezdésének megfelelően, kellő módon megindokolta. Nem állapítható meg e körben olyan eljárási szabálysértés, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, ezért a Pp. 275. § (4) bekezdése nem alkalmazható. Mindezek alapján az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással bíró eljárási szabálysértés nem róható az ügyben eljáró másodfokú bíróságra.

Az Szjt. 16. § (4)-(5) bekezdésének megsértésére is hivatkozott a felperes. E rendelkezések szerint ha e törvény másképp nem rendelkezik, a szerzőt a mű felhasználására adott engedély fejében díjazás illeti meg, amelynek - eltérő megállapodás hiányában - a felhasználáshoz kapcsolódó bevétellel kell arányban állnia. A díjazásról a jogosult csak kifejezett nyilatkozattal mondhat le. Ha a törvény a felhasználási szerződés érvényességét megszabott alakhoz köti, a díjazásról való lemondás is csak a megszabott alakban érvényes.

A törvényben meghatározott esetekben a szerzőt a mű felhasználásáért megfelelő díjazás illeti meg anélkül, hogy a felhasználás engedélyezésére kizárólagos joga volna. A törvény kizárhatja az ilyen díjazásról való lemondás jogát; a szerző ilyen rendelkezés hiányában is csak kifejezett nyilatkozattal mondhat le a díjazásról.

Az Szjt. 94. § (1) bekezdés e) pontja értelmében jogsértés esetén a jogosult a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítését kérheti, amelynek mértéke a szerzői jogdíj összegével egyező lehet.

Az elsőfokú bíróság ítélete jogerőre emelkedett annak megállapítása tekintetében, hogy a II. rendű alperes az I. rendű alperesre legfeljebb 2000 CD lemez példány kiadására vonatkozó felhasználási

engedélyt ruházott át, 150.000 forint+ áfa ellenében. A további, 17.200 példány kiadásával az I. rendű alperes megsértette a felperes szerzői jogát. Az ítéltábla helytálló következtetésre jutott, amikor a lefolytatott bizonyítási eljárás anyagának mérlegelésével igazoltnak fogadta el, hogy a szokásos lemezkiadói gyakorlat szerint a felek lemezborítóra készülő grafikák esetében általában egyösszegű díjazásban állapodnak meg. A Kúria megállapította, hogy a felek a 150.000 forint díjazást nem a lemez kiadott példányszámára tekintettel számították ki, hanem annak alapján határoztak róla, hogy a zenekarnak erre a célra ekkora összeg állt rendelkezésére, és a grafikus ezt egyösszegű díjazásként elfogadta. Ugyanakkor adott esetben ez az egyösszegű díjazásra vonatkozó megállapodás értelemszerűen nem terjedhetett ki a további kiadásokra, mivel annak összege az eredetileg megjelent példányszámra figyelemmel került meghatározásra. Ebből következően a később - fentiek szerint jogosulatlanul - kiadott CD lemezek után a felperes az Szjt. 94. § (1) bekezdés e) pontjának megfelelően alappal tartott igényt a gazdagodás megtérítésére. Ennek összegét az ítéltábla mérlegeléssel határozta meg, és ennek során figyelemmel volt a HUNGART díjszabásra és arra, hogy több felhasználás történt (lemez, borító, tájékoztató füzet). Ennek a mérlegelési tevékenységnek a felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban csak kirívóan okszerűtlen következtetést tartalmazó, iratellenes megállapítások esetén van lehetőség. A fentiek szerint grafikai munkák esetén az egyösszegű díjazás a szokásos lemezkiadói gyakorlat. Ez azt is jelenti, hogy a további felhasználások tekintetében járó díjazás szintén nem konkrétan a példányszám szorzójaként, hanem - amint az a becsatolt nyilatkozatokból kitűnik - sávosan, a kiadott példányszámokkal arányosan, egy összegben illeti meg a szerzőt. Ebből következően nem tekinthető okszerűtlen mérlegelésnek az, hogy az ítéltábla a megállapodást meghaladó többletpéldányszámra az eredeti 2000 példányra járó díjjal azonos összeget állapított meg. A Kúria ezzel kapcsolatban utal arra, hogy a gazdagodás vonatkozásában a felperest terhelte a bizonyítás. A felperes a perben úgy nyilatkozott, hogy nem kéri a Szerzői Jogi Szakértői Testület kirendelését. Az alperesek csatolták a nyilatkozatát, amelyek értelmében gyakorlatuk szerint 50.000 forinttól 150.000-200.000 forintig terjedő egyszeri díjazást fizettek a grafikusoknak ilyen típusú tevékenységért. E nyilatkozatok tartalmát a felperes nem tudta cáfolni az eljárás során az általa felajánlott bizonyítással, a HUNGART díjtáblázatával és .. grafikus írásbeli nyilatkozatával. Alaptalanul hivatkozott arra a felperes, hogy ezek a díjazások nem vehetők figyelembe, mert a munkaviszonyban álló grafikusok alacsonyabb díjazásban részesültek. A .. jogutódának nyilatkozata szerint ugyanis a belsős munkatársaknak a munkadíjon túl nem fizettek ezekért a munkákért. Tehát az okiratban rögzített összeg külső megbízásokra vonatkozott. A HUNGART díjszabása releváns volt a jogvita elbírálásánál, azonban csupán mint egy kiindulópont,

mivel a felek nem állapodtak meg annak elfogadásában. A díjszabás szerint 20.000 példányig 284.400 forint számítható borítókénti felhasználásra CD-k és azok borítói esetében. A HUNGART táblázata is példányszám arányos egyösszegű díjazást tartalmaz, azzal, hogy 20, illetve 30%-os kedvezmény jár több ábrahordozó esetén. Ezt díjszabást a fentiekben ismertetett bizonyítékokkal együtt értékelve megállapítható, hogy az ítélet tábla okszerű mérlegelés eredményeként jutott arra a következtetésre, hogy a megítélt 150.000 forint a jogellenes felhasználás miatti gazdagodás megtérítéseként - figyelemmel a korábban kifizetett 150.000 forintra is - megfelelő összeg, annak felülmérlegelésére nem volt indok.

- [28] A Kúria nem ítélte alaposnak a „...” című CD borítójával kapcsolatos felülvizsgálati kérelmet sem. A zenekar a CD borító tervének elkészítésére kérte fel a felperest, aki kész borítóval jelentkezett, azt azonban az alperesek - egyező előadás szerint - nem fogadták el. A felek levelezéséből kitűnően .. szerint a bemutatott elképzelés módosításához nem kapott támpontot, csak újabb terveket vártak tőle, majd közölte, hogy a rendelkezésre álló idő alatt nem tud teljesen új tervet készíteni, illetve morális megfontolásból nem vállalta a további együttműködést. Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a felperes igényét helytállóan vizsgálta és jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy a felperes az Szjt. 49. (4) bekezdése alapján sem jogosult a díjazásra.
- [29] A II. rendű alperes javára megítélt első- másodfokú perköltség mérséklését a Kúria nem találta indokoltnak a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján.
- [30] A fentieknek megfelelően a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését a Pp. 275. § (3) bekezdésének megfelelően hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [31] 1999. évi LXXVI. törvény 16. §, 17. §, 49. §, Pp. 221. §

Záró rész

- [32] A Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése szerint kötelezte a felperest az alperesek felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.
- [33] A 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint a le nem rótt forint felülvizsgálati eljárási illeték megtérítésére a felperes köteles az állam javára, külön felhívásra.
- [34] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. március 8.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács
Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

AM

tisztviselő